

LBRIS

We know
books

VICTOR HOREANU

EFEMERIDE

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HOREANU, VICTOR

Efemeride / Victor Horeanu. - Otopeni : Letras, 2025

ISBN 978-630-312-519-0

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2025, Victor Horeanu

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net,

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

Cuprins	3
Alter ego	9
Șapte	10
Obrazul	11
Port... piață	12
Dura lex, sed lex	15
Noaptea e	16
Femeie	17
Mircea călător	18
Bubu	19
Rugăciune	20
Iubirea	21
Noapte	23
Potop	25
Sfânta Maria	27
Rime	29
Mahmureală	30
Utopie	31
Fabulă	33
Melancolie	35
Baladă	37
Femeia	39

Melancolie II.....	41
Noapte.....	43
Intoleranță.....	45
Degustător.....	47
Toamnă bețivă.....	49
Vinerea neagră.....	51
Sfârșitul scorpionului.....	52
Tranziție.....	54
Iertare, Românie.....	56
Vreme și vremuri.....	58
Solstițiul.....	60
Anul nou.....	62
Balada.....	64
Eminescu, vai!.....	66
Mica unire.....	68
Călătorul.....	70
Mocănița.....	72
Cumințenia Pământului.....	74
Mărțișor.....	76
Suavei jumătăți.....	78
Babele.....	80
Soției mele.....	82
Primăvară gri.....	83
Speranță în florar.....	85

Furtună.....	86
Noua stagiune.....	88
Cireșar.....	90
Lui Eminescu.....	92
Semicuptor.....	94
A avea.....	96
Indicativ: prezent.....	96
Spovedanie.....	97
Deșteaptă-te, române.....	99
Fericirea.....	101
Premoniție.....	103
Delfinul.....	105
Toamnă II.....	106
Toamnă la mare.....	108
Epidemie.....	110
La Alba Iulia.....	112
A fost, cândva, poveste.....	114
Crăciun.....	116
Cadouri.....	117
Necazuri.....	118
Clipa.....	120
Buletin de știri.....	121
Telejurnal.....	122
Primăvară rococo.....	124

Primăvară nebună.....	126
Limba de aur.....	128
Ștafeta.....	131
Țara și baba.....	133
Melancolie.....	135
Metamorfoza.....	137
Secolul 21.....	139
E toamnă iar.....	141
Paradisul pierdut!.....	143
Încotro.....	145
Optimistul.....	147
Furtuna roșie.....	150
Nostalgie.....	152
Noiembrie... final.....	153
Final de toamnă.....	154
Judecata.....	156
„Unire”.....	158
Furtuna.....	160
Destin.....	162
E primăvară!.....	164
GLASUL.....	166
Altă primăvară.....	168
Învierea.....	170
Aniversare.....	171

Potop.....	173
Vis de zbor.....	174
Toamna.....	175
„Amintiri despre viitor”.....	177
Frunze (plagiat).....	178
Rugă.....	179
Păcate.....	180
Metamorfoză.....	181
Trântori.....	182
Copilul.....	183
Predicție.....	184
Memento mori!.....	185
Crăciunul.....	187
Nichita.....	188
Testament.....	189
Aniversare.....	190
Ciocârlia.....	191
Mărțișorul.....	193

Alter ego

Sunt toamnă târzie în ani,
În suflet mereu „cireșar”,
Pe umeri port flori de castani
Aduse de Cronos, în dar...

În frunzele unui copac
Sunt cuib de rele, prescrise,
Cu duhul sunt poate sărac,
Dar milionar în vise.

Secunda din timpul rămas
Aproape de veșnicie
E toamnă târzie, pe ceas.
Vreau primăvară târzie!...

Balanță din naștere sunt,
Aștept o altă balanță,
Repar ce mai pot pe pământ
Și-apoi... spre marea vacanță.

De-atunci nu tai frunze la câini,
Ci număr valuri la Saturn,
E șef un tip ce dă din mâini,
Bronzat, cu coarne, taciturn.

Regină pe Istros și bine,
Pe „țara de vânturi” regină,
Pe apa albastră ce vine
Spre tine și ți se închină.

Din vârfuri de stâncă rebele,
Veghezi nemurirea, înaltul,
Apari și în visele mele
Când eu nu sunt eu, ci un altul.

Sunt șapte iertările tale,
Păcatele mele sunt multe,
Alunec, alunec la vale
Spre noapte, spre vise oculte.

Speranța mea e muribundă
Și singur orbecăi prin noapte,
Oprește-mă doar o secundă
La turnuri ce toate sunt șapte.

Aruncă-mi din cârcă mânia
Și ura, și vise deșarte,
Și-atunci voi afla veșnicia
Spre care să merg, mai departe...

Obrazul...

Întorc și celălalt obraz,
Când nu pot privi peste umăr,
Și mă întorc să pot să număr
Câți mă ajută la necaz...

Întorc și celălalt obraz,
Ca să-l ajut pe cel din spate,
Când a căzut și nu mai poate
Să-și ia o clipă de răgaz...

Întorc și celălalt obraz
Ca să mă scuipi, când sunt de vină,
Că răul devine rutină,
Cum e o glumă fără haz...

Întorc și celălalt obraz,
Am învățat asta, cu anii,
Ca să-mi privesc în ochi dușmanii,
Așa cum face un viteaz...

Întorc și celălalt obraz
După atâtea rândunele,
Ce se întrec cu niște vele,
La orizontul de topaz...

Întorc și celălalt obraz
Ca să-mi privesc mândra în față,
Într-o superbă dimineață
Când numai Dumnezeu E treaz...

Port... piața...

La ancoră stau căraușii
Când soarele e spre chindie.
Se ceartă-n aer pescărușii,
Pentru o coadă de hamsie.

Un cosmodrom spre zări astrale
Se vede jos, de pe faleză.
Înjur și port, și macarale,
Că am călcat pe-o piuneză.

La o terasă, țapi și halbe
Cu bere blondă, colilie.
Pe fețele de masă, albe,
Cad niște mici din farfurie.

Un puști ne vrea cu portofele
Ca să scăpăm de sărăcie,
Alături, două fete rele
Cu nurii lor ne tot îmbie.

Una ce-a fost demult păpușă
Și manechin într-o vitrină,
Acum tot hârâie din gușă:
—Un leu taxă pentru latrină.

Marinarii, de rom beți-turtă,
Întreabă pe la toți, prin piață,
Dacă mai e ciorbă de burtă,
Că n-au mâncat de dimineață.

Săraci, hangița și hangiul
Botează vinul fără popă.
Cinstit rămâne lustragiul
În lumea asta interlopă.

Doi polițiști, două bastoane,
Scutură praful pe o cârcă
Că a furat niște banane
De pe tarabă, la o hârcă.

Luați gogoși și șuberecuri
Calde, de lângă frizerie.
Repar pantofii și pun flecuri
Scrie citeț pe cizmărie.

Pe caldarâm, unul cerșește
Și ne cântă la muzicuță,
O javră de câine stropește
Rondul cu flori, o panseluță.

Niște șalvari vând baclavale
Și lozuri: mai trage o dată.
Un moș îi cântă osanale,
Poate primește o bucată.

Cel care vinde o găină
Spune că face toți bănuții.
Când seara fură din lumină
Se-nghesuie, la pradă, şuții.

Și peste toată hărmălaia
Se-aude un dangăt de clopot,
Din înalt ne aduce ploaia
Potop și fulgere, și ropot.

Iar din atât amar de neamuri
Câțiva creștini se mai închină.
Pe un năsuc lipit de geamuri
Privesc doi ochi ca de neghină.

Târziu mai scârțâie o poartă,
Mai stau de vorbă două babe.
E noapte, cei bătuți de soartă
Suspină-n somn, pe sub tarabe.

Dura lex, sed lex

În urmă-ți rămâne pustiu
Și plâns, și durere, și jaf,
Dar știi că nicicând nu-i târziu
S-ajungi și cenușă, și praf.

Să-ți facem încă o gură,
Să poți mesteca ce ai,
Ce mâinile tale fură,
Cu carul cu sute de cai.

La „tunuri” nu porți nici mănuși,
Că legea-i cu tine, a ta,
Și faceți și burtă, și guși
În țara ce nu vă mai vrea.

Mi-e gândul fugar, tot mai des
La țeapă, la rug, demiurg,
La pruncul sortit de ales
Să plângă flămând în amurg.

Aud și mă mir, sunt netot...
Că viciul e lucru banal,
Că pensii furate... sunt tot
Un drept constituțional...

Noaptea e...

„Somnul rațiunii”
Dintr-un tablou,
Plânsul națiunii
Fără ecou.

Strigătul de pace,
După război
Bătrânul ce zace
Jos, în gunoi...

Un dram de speranță
Din infinit,
O zi de vacanță
La asfințit...

E drumul din zare,
Necunoscut,
Din vremuri amare
De început...

E lumea cea plină
De bolovani,
Corupți, fără vină,
Și de râtani...

E frate de cruce
Cu răul matern,
E Omul ce duce
Infern spre Etern!...

Femeie...

În zori, e roua albastră,
Ce cade grăbită pe flori
Albină-harnica noastră
Și bună, și rea uneori.

Femeia e orhidee,
Alături, la bine și greu,
Bolnavă de logoree
Și de veșnicie de zeu.

Baladă din Obcina mică,
Misterul, de nedelegat
Mereu, e dama de pică,
La propriu și la figurat.

Femeia e amazoană
Când intri ca prostu-n păcat
Cu o poveste bălană.
Te trece la matriarhat.

Învinge în doi urgia,
Pe drumul cu miere și spini,
Aruncă jos pălăria
Și în fața ei să te-nchini.